

ΕΝΑΣ ΜΕΓΑΛΟΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΥΣ ΑΛΗΤΗΣ ΚΑΙ ΤΥΧΟΔΙΩΚΤΗΣ

Η ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΔΗΣ ΖΩΗ ΤΟΥ ΤΖΑΚ ΛΟΝΤΟΝ

Ή παιδική του ηλικία. Ή ἀλλεπάλληλες ἀποτυχίες του πατέρα του στις επιχειρήσεις του. Από τήν ἐξοχή στην πόλη και ἀπό δουλειά σε δουλειά. Το φιλεμαθές παιδάκι. Μία μικρή κλεψή και ἡ μεγάλη τύψεις της. Ο "κουρευλής"! Ο Τζακ Λόντον ἐφημεριοδότης! Ναυτής σε πειρατικό πλοίο! Τα ὄχτω δολλάρια και ἡ βάρκα. Ἡ πρώτη του φιλοσοφική ἐπιτυχία κ.τ.λ.

Α'
ΙΨΟΚΙΝΑΥΝΟΣ, τυχοδιώκτης, βασανισμένος, ἀλήτης, πὸ δυστυχισμένος ἀπ' όλους τους μεγάλους συγγραφείς, κ' ἀπ' αὐτὸν τὸν Γκόρντ, τὸν Δαστογιέφσκι, τὸν Κνὸντ Χάμψον, τὸν Ίστράτι, εἶνε ἀσφαλὸς ὁ διάσημος "Αμερικανὸς μυθιστοριογράφος Τζακ Λόντον, ὁ μέγας ἀλήτης" ὅπως τὸν ὀνομάζουν οἱ θαυμασταί του, ὁ ἄνθρωπος ὁ ὀπίστος, κ' ὅταν ἀκόμη ἔγινε διάσημος και πλούσιος, ἐξακολούθησε νὰ ζῆ περιπλανώμε-

νος σὲ τέσσερα ἀκρά της γῆς.
Ο Τζακ Λόντον γεννήθηκε τὸ 1876 στὸν Ἅγιο Φραγκίσκο τῆς Καλιφορνίας. Ο πατέρας του ἦταν ἓνας ἀξέστος κτηνοτρόφος, ὁ ὅποιος, ἐπειδὴ δὲν ἐπιφύραζε τὰ νέα συστήματα στὴ δουλειά του, κατεστράφη οικονομικῶς λίγα χρόνια μετὰ τῆς γέννησης τοῦ Τζακ κ' ἀναγκάστηκε νὰ μὴ ὡς ἀπλοῦς ἐργάτης ὁ ἓνα ἐργοστάσιο ἁπτομηχανῶν. Σὲ λίγον καιρὸ ὅμως ἀφῆσε τὴ δουλειά αὐτή και ἐαυτοῦ ἔγραψε στὴ "φόρμα" (ἀγροκοικία) του γιὰ νὰ ἐπιδοθῆ και ναυγύσει στὴ "φόρμα" (ἀγροκοικία) του γιὰ νὰ ἐπιδοθῆ και πάλι στὴ κτηνοτροφία. Ἀπέτυχε ὅμως και σὲ λίγο ξαναγύρισε και πάλι στὴν κτηνοτροφία. Ἀπέτυχε ἄλλοτε ἄλλοτε ὅσο ἐπάγγελμα, μεταβαίνει μαζὺ με τὴν οἰκογένειά του, ἀπὸ τὴν πόλι στὴν ἐξοχή κ' ἀπ' τὴν ἐξοχή ξαναγυρίζοντας στὴν πόλι.

Ο Τζακ ἀπὸ μικρὸς ἦταν ἐφθέρστατος. Σὲ ἡλικία πέντε ἐτῶν ἤξερε νὰ διαβάξῃ πολὺ καλά κ' ἡ ἀδελφὴ του Ἐλίζα, ἡ ὅποια τὸν ἐλάτρευε, ἀναφέρει ὅτι ὁ μικρὸς Τζακ ἀπὸ μικρὸν κ' ὅπου βρισκόταν εἶπε πάντα στὸ χέρι του ἓνα βιβλίο. Ἡ μικρὴ καρδιά του ὅμως διψοῦσε γιὰ σοργὴ, τὴν ὅποια δὲν ἐβρίσκει πουθενά, οὐτε στὸν πατέρα του, ὁ ὅποιος φυσικὰ δὲν ἔδειξε νὰ χαϊδεύοι αὐτὸ γινὸ του, οὐτε στὴ μητέρα του, ἡ ὅποια ἦταν μιά γυναίκα μελαγχολικὴ και σχεδὸν μισανθρώπου χαρακτῆρος και ἀπ' τὴν ὅποια ὁ Τζακ δὲν θυμάται νὰ δέχτηκε οὐτε ἓνα χάδι ὁ ὅλη τὴ ζωὴ του.

Ἀπ' τὰ μικρὰ του χρόνια ἦταν πάντα πειναρισμένος. Σὲ ἡλικία ἐπτά ἐτῶν ἐκλεψε μιά μέρα πὸν πεινούσε ὅπως πάντα, ἀπ' τὸ καλαθάκι κἀποῦ σωμαθιοῦ του ἓνα κομμάτι κρέας. Κ' ὅταν τὸν ἀνακάλυψαν ἐνοίωσε τὸ σῆ ντροπὴ γιὰ τὴν πράξῃ του ἐκείνη, ὅστε ὁ ὅλη του τὴ ζωὴ ἀισθανότανε τύψεις και μάλιστα πίστευε πως ἡ Μοῖρα τὸν κατέτρεχε κατόπιν με τὴν ἐπιμονὴ γιὰ νὰ τὸν τιμωρήσῃ γιὰ τὴν πράξῃ του ἐκείνη.

Σὲ ἡλικία δέκα ἐτῶν πῆγαινε καθημερινὸς στὴν Δημοτικὴ Βιβλιοθήκη, ὅπου περνοῦσε ὅλες του σχεδὸν τὶς ὥρες διαβάζοντας. Ἐδιάβαζε τόσο πολὺ και τόσο ἐντατικά, ὅστε ἔπαθαν τὰ μάτια του και ἔγινε νευρασθενικός.

σκέψη αὐτὴ ἐνοίωσε νὰ τῆς ἐρχεται τρέλλα. Κατέβασε βιαστικά τὸ κραυαλλένιο τζάμι τοῦ παραθύρου. "Ἦθελε νὰ ῥιξῆ καιτὶ δικὸ τῆς στὴ γηροῦλα. Ἄλλὰ τί; Τὸ ὄραματιζομὸν μαντηλάκι τῆς; ἦταν πάρα-πολύ ὄραματιζομὸν. Τὸ μπουκέτο τοῦ κοροῦ τῆς; Ἦταν πολὺ...κοκεῖστικο. Τότε μὲς" στὴν ἄπελπισία τῆς δὲν βρήκε νὰ πετάξῃ ἄλλο παρά μιά κραυγὴ μικροῦ παιδιοῦ:

— Μαμά! Μαμά!... φωνάζε.
"Ἡ γηροῦλα ἐκκλητικὴ κῆταξε με περιφροσὴ τὴν ὄραία ἐκείνη κυρία πὸ τῆς ἔκανε νοήματα ἀπ' τὸ παράθυρο τοῦ βαγονιοῦ τῆς. Δὲν τὴν ἀνεγνώρισε, ἀλλὰ γιὰ πᾶν ἐνδεχόμενον κίνησε κ' αὐτὴ τὸ χέρι τῆς, και ἓνα ὄριστο χαμόγελο φάνηκε στὶς γονιές τοῦ ἐεδοντάρικου στόματός τῆς.
"Ἐν τὸ μετὰ τοῦ τρωαῖο ἀπομακρυνόταν ὀλοστοχὸς και ἡ Βέρθα καθὼς ἐκοιβε γιὰ νὰ ἰδῆ ἀκόμη μιά φορά—ἴσως τελευταία—τὴ γηροῦλα, δὲν ἀκούσε τὸ Ζακ πὸ εἶχε σηκωθεῖ και πλησιάζει και κεινοὺς σὲ παράθυρο.
— Δὲν εἶσαι καθόλου ὄραία σήμερα, Βερθούλα μου, τῆς εἶπε.
— Ἄσε, μὴ με κυττάξῃς ἔτσι, περίμενε νὰ κἀνω τὴν τουαλέτα μου.
Κ' ἔπῃε πρὸς τὸ λαβομάκι τῆς καμπίνης τῆς γιὰ νὰ κούψῃ δὺο χονδρὰ δάκρυα πὸν ἔστασαν ἀπ' τὰ μάτια τῆς..."

GEORGES POURCEL

Ἐντομεταῦ ἐπῆγαινε και στὸ σχολεῖο ὅπου οἱ σωμαθῆται του, ἐπειδὴ φοροῦσε πάντοτε ρούχα παλὰ και τριμμένα, τὸν ἐφώτασαν "κουρευλή".

Ἡ παιδικὴ του ἡλικία, μπορεῖ κανεὶς νὰ πῆ, ὅτι τελείωσε μόλις ἔγινε δέκα ἐτῶν, γιὰτὸ ὁ μικρὸς Τζακ οἕστηκε στὴ βιοπάλη. Γιὰ νὰ βοηθήσῃ τὴν οἰκογένειά του ἔγινε πρῶτα ἐφημεριοδότης. Συνέβησε στὶς τρεῖς μετὰ τὰ μεσάνυχτα, πῆγαινε στὸ πρακτοεῖο γιὰ νὰ πᾶρῃ τὰ πρωῖα φύλλα και γιὰ τὰ πούλησῃ ὡς τὶς ἔφταμον, ὁπότε, τελειώνοντας, πῆγαινε στὸ σχολεῖο. Τὸ βράδυ πάλι, μόλις σκόλαξε ἀπ' τὸ σχολεῖο, ξαναπῆγαινε στὸ πρακτοεῖο γιὰ νὰ πᾶρῃ και νὰ πούλησῃ τὶς ἐσπερίδες ἐφημεριδῆς.

Ἀπὸ ἐφημεριοδότης, σὲ ἡλικία ὀδῶτα ἐτῶν, ἔγινε γρασοῖν σὲ διάφορα μὰρ, ἔπειτα πλανόδιος παγοτοπότης, ἔπειτα πλανόδιος κανοπώλης κ.τ.λ. "Ὅλα τὰ χρήματα πὸν κέρδιζε ἀπ' τὴ δουλειά του τὰ παρῆενε ὀμέσως στὸς γονεῖς του χωρὶς νὰ κρατῆσῃ αὐτὶς οὐτε πεντάρου. Σὲ ἡλικία ἔκακοτῶν ἐτῶν κατόρθωσε νὰ τελειώσῃ τὶς σπουδῆς του ἀλλὰ ἐπειδὴ τὸν ὑπερβολικὰ κακοτιμῆρες, πῆραξε νὰ παρουσιασθῆ στὶς ἐξετάσεις κ' ἔτσι δὲν πῆρε ἀπολυτήριον.

Ἀπὸ τότε ἀρχίζετῃ ἡ ναυτικὴ και τυχοδιωκτικὴ ζωὴ τῆς. Μὴ τὴν ἐλάτρωσε πὸς θὰ κατόρθωνε νὰ κερδίσει χρήματα γιὰ νὰ βοηθήσῃ τοὺς γονεῖς του, πῆραξε ὡς ναυτῆς ὁ ἓνα μικρὸ πειρατικὸ πλοιο, τὸ ὅποιο τὸ πλῆρωμα ἀποτελεῖτο ἀπὸ ἀνθρώπους τὸν ὅμοιον οὖ τοῦ παλουκιοῦ. Γιὰ νὰ μὴν τὸν καταλάβουν εἰ ὄλλοι ἀδελφῆ τοῦ πλῆρωματος πὸς ἦταν τόσο μικρὸς, ὁ Τζακ ἀρχισε κ' αὐτὸς νὰ πῆνῃ και νὰ κερτῆσῃ μαζὺ τὸν.

Ἐτῆσε ἔτσι δὺο ὀλόκληρα χρόνια γυρίζοντας, ἀπὸ θαλάσσο σὲ θαλάσσο κ' ἀπὸ κίνδυνον σὲ κίνδυνον.

Ἐπειτα ξαναγύρισε στὴ στεριά και σὲ ἡλικία δεκαπέντε ἐτῶν πῆραξε ὡς ἐργάτης ὁ ἓνα ἐργοστάσιο κοανερίβαν. Ἐκεῖ μέσα ἡ ἀτμόσφαιρα ἦταν ἀνθυγεινὴ και ἡ ὑγεία του κλονίστηκε. Παρ' ὅλα σὺτὰ ὅμως ἐξακολούθησε νὰ δουλεύῃ σὺν ἐκκλί. Τὸ μόνο του ὄνειρο ἦταν ν' ἀποκτήσῃ μιά βάρκα ἐντελῶς ἐκεί τῆ και γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ ἀρχισε νὰ κἀνῃ αἱματηρῆς οικονομίες και νὰ στερετάει αὐτὸ ἀκόμη τὸ ψωμὶ του γιὰ νὰ μαζέξῃ τὸ ἀπαιτούμενον ποσό. Μέσα ὁ ἓνα ὀλόκληρο καλοκαίρι κατόρθωσε ἔτσι νὰ οικονομῆσῃ ὀχτὼ δολλάρια. Ἀλλὰ στὴν ἀρχὴ τοῦ φθινοποροῦ ἐμφανίστηκε ἓνα βράδυ ἡ μητέρα του και τὸ ζήτησε πὸς τῆς δώσει, ὅσα χρήματα εἶχε, γιὰτὶ εἶχαν ἀνάγκη στὸ σπίτι.

Ἐκείνο τὸ βράδυ, ἔγραψε ἄργότερα ὁ Τζακ Λόντον, μοῦ ἤρθε ἡ διάθεσις νὰ σκοταθῶ.

Ἐδωσε ὅμως τὰ ὀχτὼ δολλάρια στὴ μητέρα του και ἀποφάσισε νὰ βρῆ ἄλλο προσδοκορὸ ἐπάγγελμα. Μὰ ἡ θάλασσο τὸν τραβοῦσε πάντοτε. Γι' αὐτὸ μαζὺ μ' ἓναν φίλο του και μιά κοπέλλα τῆς ἡλικίας του πῆραν κυράφ ἓνα καϊκι πὸν ἀνῆκε σὲ πειρατῆς και ἔρχαν κ' οἱ τρεῖς γιὰ πειρατικὴ ἐκπατεία. Γύρισε μαζὺ τους πολλοὺς μῆνες σὲ διάφορες θάλασσες, ἔως ὅτου ἓνα πρωῖ—ἔπειτα ἀπὸ μιά βραδυὰ τρομακτικῶν ὀργίων—βρέθηκε σὲ μιά ἀκρογιαλιά με τὸ καικὶ σπασιμένο και με τὶς τρεῖς ἀδειες.

Τότε γνωρίστηκε μ' ἓναν διάσημο ἀρχιπειρατῆ, με τὸν ὅποιο συνεργάστηκε ἐπὶ πολὺν καιρὸ στὶς πὸν τολμῆρες κ' ἐπικίνδυνες επιχειρήσεις. Ἐπειτα μάλῶσε μ' αὐτὸν και πῆγε μ' ἓναν ἄλλον. Ἐτῆσε ἔτσι ἐπὶ ὄρακα χρόνια τὴ ζωὴ τὸν πειρατοῦ, κ' ὅπως ἔλεγε ἄργότερα ὁ ἴδιος, ἡ περίοδος ἐκείνη ἦταν ἡ πὸ ἐπιχωρῆστικὴ τῆς ζωῆς του. Σημειώσεται ὅτι ὁ ὅλο τὸ διάστημα αὐτὸ, γιὰ τὶς ὥρες τῆς ἀναπαύσεως του, κλεινόταν στὴν κουκέτα του και διαβάζε ἀπλοστοχὸς στὸ φῶς ἓνος κεριοῦ.

Ὅταν ὅμως ἔπειτα ἀπὸ ὀρεκτὸν καιρὸ ἐγκατέλειπε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ πειρατοῦ και ξαναγύρισε στὴν ἔρη, δυσκολεύθηκε πάρα πολὺ νὰ βρῆ δουλειά. Ἡ οἰκογένειά του πεινούσε τότε κυριολεκτικῶς και γ' αὐτὸ κατόρθωσε και μῆνη ὡς ἐργάτης σὲ κάποιον ἐργοστάσιο. Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη συνέβη ἓνα πειρατικὸ πλοῖο τὸν ἔκανε νὰ πραγματοποιῆσῃ κάπως τὰ φιλοσοφικὰ του ὄνειρα. Ἡ μητέρα του διαβάσε μιά μέρα τὴν ἀγγελιά ἓνος περιοδικῶ πὸν προεκήρως ἓναν πρωτότυπο διαγωνισμό. Προσκαλοῖσε τοὺς ἀναγῆστες του νὰ γράψουν ὁ καθένας μιά δραματικὴ και πραγματικὴ περιπέτια τῆς ζωῆς του, με τὴν δέλωσι αὐτὴ ἡ καλύτερες ἀρτῆγῆσις θὰ βρεθεῖσθαι και θὰ δημοσιευθοῖν. Πῆγε λοιπὸν, βρήκε τὸν Τζακ και τὸν παρεκίνησε νὰ γράψῃ μιά ἀπ' τὶς περιπέτιες του.

Ο Τζακ, παρ' ὅλη τὴν ἐλαοειτικὰ κοπιαστικὴ δουλειά πὸν ἔκανε στὸ ἐργοστάσιο, καθῶς κ' ἔγραφε ἓνα θαλασσοῖν διήγημα με τὸν τίτλο: "Ἐνας κεντρον στὸ Ἰαπωνικὸ πέλαγος" και τὸ ἔστειλε στὸ περιοδικὸ. Φανατοῦσθε τὴν ἐκπληξὴ του ὅταν ἐμαθε πὸς τὸ διήγημα του πῆρε, τὸ πρῶτο βροβεῖο. Τὴν ἐπιτυχὴ ἐκείνη ὁ Τζακ Λόντον ἦταν μόλις δεκαεπτά χρονῶν!

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Τὸ Β' μέρος τῆς ζωῆς τοῦ Τζακ Λόντον.